

STANOWISKO
Związku Powiatów Polski
Bochnia – 21 czerwca 2003 r.

w sprawie „Założeń do projektu ustawy o pomocy społecznej”

Związek Powiatów Polskich, po zapoznaniu się z „Załoženiami do projektu ustawy o pomocy społecznej” z dnia 10 marca 2003 r. przedstawionymi przez Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej stoi na stanowisku, że w trakcie dalszych prac nad ustawą, szczególnie w obszarach dotyczących zadań i kompetencji samorządu powiatowego oraz źródeł i sposobu ich finansowania, Ministerstwo powinno zasięgać opinii Związku Powiatów Polskich co do formułowanych zapisów zmian ustawy.

Zdaniem Związku Powiatów Polskich wspólne wypracowanie nowych rozwiązań jest szczególnie istotne w zakresie :

- precyzyjnego określenia zadań dla poszczególnych szczebli samorządu terytorialnego zajmujących się opieką społeczną. Np. art. 20 pkt 4 i art. 21 pkt 8 dotyczące zadań samorządu województwa i wojewody są bardzo nieprecyzyjne, bowiem trudno określić, na czym ma polegać inicjowanie i inspirowanie w zakresie polityki społecznej, w tym szczególnie pomocy społecznej;
- wprowadzenia nowych kryteriów uprawniających do pieniężnych świadczeń z pomocy społecznej;
- utworzenia nowego katalogu świadczeń pieniężnych;
- wprowadzenia zmian w sposobie finansowania niektórych zadań pomocy społecznej. W art. 18 pkt 16 projektu zalicza się do zadań własnych powiatu utworzenie i utrzymanie powiatowego centrum pomocy rodzinie, w tym zapewnienie środków na wynagrodzenie pracowników, bez wskazania źródła pozyskania tych środków. Doprowadzi to do redukcji zatrudnienia pracowników socjalnych w PCPR z przyczyn ekonomicznych, a tym samym dramatycznie obniży jakość realizowanych przez PCPR zadań z zakresu pomocy społecznej. Analogiczna sytuacja w gminnych ośrodkach pomocy społecznej (art. 16 pkt 16 projektu) doprowadzi do stanu, w którym nie będzie mowy o dobrze pojętej pracy socjalnej na szczeblu gminnym i rozwoju poradnictwa specjalistycznego w powiatach;
- wprowadzenia nowych zasad odpłatności, kierowania do domów pomocy oraz objęcie kontrolą i nadzorem prywatnych placówek spełniających funkcje domów pomocy społecznej. Projekt zawiera tu wiele luk. Art. 64 ust. 1 przypisuje staroście właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania dziecka w rodzinie zastępczej udzielenie pomocy pieniężnej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania dziecka. Ten zapis nie jest dobry, bowiem starosta nie będzie miał żadnych instrumentów nadzoru nad tym, czy prawidłowo jest sprawowana funkcja rodziny zastępczej (szkolenie dla rodzin, wywiady środowiskowe, praca z rodziną i dzieckiem) w innym powiecie. Brak jest również określenia sposobu postępowania w przypadku, gdy starosta nie będzie ponosił odpłatności za „swoje dziecko” ze względu np. na brak środków finansowych. ;

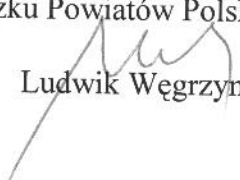
- poszerzenia katalogu form pomocy dziecku pozbawionemu opieki rodzinnej oraz systemu finansowania tej opieki;
- kategoryzacji domów pomocy społecznej.

Niedopuszczalne jest ograniczanie samorządności powiatów poprzez odebranie im możliwości kształtowania polityki społecznej w obszarze pomocy społecznej na swoim terenie (art. 70 ust. 10 projektu uniemożliwia likwidację placówki opiekuńczo-wychowawczej bez zgody wojewody.

Warunkiem niezbędnym dla realizacji zapisów ustawowych, także w dziedzinie pomocy społecznej, jest dostosowanie środków finansowych przekazywanych samorządom do realizowanych przez nie zadań i kompetencji.

Związek Powiatów Polskich stoi na stanowisku, że w przekazywanych samorządom środkach musi być uwzględniona także konieczność odtwarzania wartości majątku oraz jego modernizacji i rozbudowy (niezbędne w kontekście dostosowania placówek do norm europejskich).

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Ludwik Węgrzyn